

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
MÉDIA A EXPERIMENT
Identity
Drahomíra Klofáčová

2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta umění a designu Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Nová média

Bakalářská práce
MÉDIA A EXPERIMENT
Identity
Drahomíra Klofáčová

Vedoucí práce: Doc. Akad. Mal. Vladimír Merta

Katedra výtvarného umění

Fakulta umění a designu Ladislava Sutnara Západočeské univerzity
v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....
podpis autora

Děkuji všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na mé bakalářské práci a podporovali mě v její realizaci.

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	4
3 CÍL PRÁCE	6
4 PROCES PŘÍPRAVY	7
5 PROCES TVORBY	8
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	11
7 POPIS DÍLA	12
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	14
9 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	15
A) Knižní a periodická literatura	15
B) Internetové zdroje	15
10 RESUMÉ	16
11 SEZNAM PŘÍLOH	17

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Atelier Nových medií jsem si vybrala na základě zkušenosti z letní školy Artcamp pořádané Fakultou umění a designu Ladislava Sutnara. Strávila jsem týden v Plzni, v budově bývalého pivovaru Světovar. Zadání znělo Site specific. Vůbec poprvé jsem se zde setkala s experimentem a poznala naprosto odlišný přístup od střední školy. Za tento týden vznikly téměř abstraktní fotografie propojení prostorů a mě - konkrétně mých vlasů. Experimentovala jsem s médiem fotografie, zkreslovala jsem prostory Světovaru focením skrze mé, tehdy dlouhé, fialové vlasy. Na některých fotkách bylo patrné, že se nacházíme v tělocvičně¹, či umývárně a fotografie byly jen zahaleny do fialového oparu, naopak některé fotky díky vlasům získaly formu, kde bylo téměř nemožné rozeznat konkrétní předměty, a vznikly jakési abstraktní obrazy². Po návratu do školy jsem si byla jistá tím, že si vlastně jistá nejsem už vůbec ničím. A to v tom smyslu, že si nechci pro další studium vybírat vyhraněný obor, který mi určí, zda se budu věnovat počítačové grafice, fotografii či soše. Chtěla jsem a stále chci mít otevřené možnosti. Zároveň je mi ale také blízká myšlenka konceptu, ve kterém výtvarné dílo nese autorovo sdělení a nejedná se pouze o estetickou stránku věci.

V prvním ročníku jsem naplno využila naprosté volnosti tvorby, kdy na rozdíl od střední školy nebyla stanovená forma ani výstup. Byl to velký skok z oboru počítačové grafiky do konceptuální, kde je dovoleno vše, a je toho tolik na zkoušení, že nevíte, co dřív. Já se pustila do tvorby něčeho, s čím jsem nikdy předtím neměla zkušenost, a to s objekty. Prvním „rozehřívacím“ objektem byla cca třímetrová zakřivená koláž s tematikou periferního vidění v sociální sféře.³ Práce měla poukázat na naši zahleděnost do sebe a nezáměr o problémy globálního rozsahu, které z našeho hledáčku vytěsňujeme. Kýženého sdělení a sociální kritiky jsem se pokusila docílit lepením novinových výstřižků systematicky podle tematiky od středu do krajů. Koláž díky svému zakřivení obklopila divákovo vidění. Ve středu, přímo proti divákovi, byla umístěna zrcadla, jakožto symbol ega. Kolem středu byly v četném počtu vylepeny články na téma sex a vztahy, osobnostní kvízy, tipy na trávení

¹ Viz obrazová příloha č. 1

² Viz obrazová příloha č. 2

³ Viz obrazová příloha č. 3

volného času či tipy pro lepší pleť. Směrem od středu k periferiím články řídly a nabíraly na vážnosti – počínaje články o dětech, volbou školy či zaměstnání, přes politiku a ekologickými katastrofami konče.

Naopak druhý objekt „Cesta do ráje“ se zabýval tématem ženy jako milostného objektu a zároveň matky. Proces tvorby zahrnoval odlívání ženských genitálií a následné propojení odlišk s mnou též vyrobenými krasohledy. Vznikly v podstatě takové „vulvovize“ lehce laškovující s tématem erotiky a dětství.

Ve druhém ročníku jsem upustila od objektů a začala se více věnovat médiu fotografie, které mi vždy bylo blízké. V klauzurní práci na téma „Něco nového“⁴ jsem pracovala primárně s lidským tělem jako takovým a s lidským tělem v rozporu se zažitými stereotypy. Mnohem více než snaha o nějakou politickou agitaci, ke které jsem myslela, že spějí na začátku studia, mě začala zajímat mnohem intimnější témata jako je např. lidská sexualita a genderová problematika. V této fotografické sérii, kde se prolínají femininní a maskulinní motivy, šlo především o narušení hranic mezi heterosexuální a homosexuální, zobrazení postoje, že není u partnera primární pohlaví či genderová příslušnost, ale osobnost jako taková. Na toto téma se pak váží další otázky jako právě příslušnost k danému pohlaví a vžité vzorce pro ně – např. na muže, který šije, je dnes nahlíženo jako na gaye nebo přinejmenším zženštilého, oproti tomu třeba žena, řídící prostředek hromadné dopravy, může být vnímána jako „mužatka“.

Poslední klauzurní práce byla takovým nastavením zrcadla.⁵ Na sociálních sítích si vytváříme ideální pohádkové životy plné zábavy, dobrého jídla a na všech fotkách jsme neodolatelní, šťastní a bez chyby. Vyplňujeme prázdnotu, zabíjíme nudu a dlouhou chvíli, provokujeme bývalé přátele a kamarády. Toto téma jsem ztvárnila stylizovanými zátišími, hrála jsem si především s barevností a kompozicí. Fotografie možná mohou působit na první pohled až kýčovitě nebo infantilně. Na fotkách jsem nastylizovala mrtvá zvířata s různými předměty jako třpytky, plastové drahokamy, šlehačka,

⁴ Viz obrazová příloha č. 4 a č. 5

⁵ Viz obrazová příloha č. 6 až č. 8

perly – samé hezké věci ve spojení se smrtí. Něco, co je ve skutečnosti ohavné je „načančáno“ do líbivého a podbízivého.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

2.1. Média a experiment

Jako téma své bakalářské práce jsem zvolila „Média a experiment“. Jak jsem již uvedla, ateliér Nových médií jsem si vybrala pro jeho variabilitu a ze stejného důvodu jsem se rozhodla pro toto téma. Právě to slovo „experiment“ je příslib tvůrčí volnosti a nesvázanosti, které by zadáním jasných kritérií zmizely. Stejně tak pojem „médiu“ je záležitost otevřená, pod médiem si mohu představit cokoliv, tudíž nejsem nijak vázána danou formou a mohu v průběhu práce médium změnit, na médium lépe vypovídající o konceptu díla.

2.2. Identity

Při výběru tématu své bakalářské práce, jsem se chtěla držet něčeho, co se mě týká, čím se v životě zabývám. Nechtěla jsem si volit naprosto cizí téma, s kterým bych se dva semestry usilovně „mořila“. Proto jsem opět zvolila téma, které je do jisté míry i osobní, ale zároveň neupadám do sebelítostivé letargie a neinklinuji k arte terapii.

Prvotním tématem bylo zkoumání vztahu matky a dítěte. Způsobu, jakým matka ovlivní své dítě ať už pozitivním nebo negativním. Téma pramení z mého nesnadného vztahu s matkou, pociťuji, jak mě právě tento vztah ovlivňuje v situacích, kdy bych to nejméně čekala. Nicméně po delším zkoumání a snaze uchopit téma, jsem došla k poznání, že to kým jsem, není utvářeno jen vlivem matky. Do jisté míry je naše osobnost již geneticky předurčena a k tomu se posléze až přidává vliv rodičů a jejich styl výchovy. Se vším zároveň souvisí přístup rodičů k ještě nenarozenému dítěti, kteří si vytváří, byť jen k plodu, citový vztah.

Naše osobnost je tvořena přejímáním vzorců chování autorit v našem blízkém okruhu. To, jakým směrem se ubíráme, je minimálně do puberty tvořeno primárně těmi, kteří za nás mají odpovědnost, tj. rodiče či zákonní zástupci. Zhruba od čtrnácti let má dítě první velkou šanci volby, která může zásadně ovlivnit jeho život, a to vybrat si střední školu. Zhruba kolem patnáctého roku jedinec přestane autority brát jako „bohy“ a začne hrát velkou roli jeho vlastní aktivita, kterou se podílí na utváření prostředí a vnějších vlivů, které na něj působí. „Rodina poskytuje dítěti modely k

napodobování a identifikaci. Předává mu základní model – model sociální interakce a komunikace v malé sociální skupině. Začleňuje dítě do určitého způsobu života a předává mu určité sociální požadavky a normy. Odměnami a tresty podporuje přijetí těchto požadavků a norem, jejich interiorizaci a exteriorizaci v chování dítěte. Tím dochází k socializaci dítěte v rodině, k jeho výchově. Různé rodiny přitom vybírají z makroprostředí různé momenty – různé modely, formy způsobu života, hodnotové orientace, názory.“⁶ Ve formování osobnosti dítěte hraje významnou část rodina, jestli je dítě přijímáno kladně a má kolem sebe milující rodiče.

Shrnuto, to kým jsme, je z nemalé části tvořeno vnějšími vlivy a okolím. Mohu se narodit do jiné rodiny, s jiným sociálním zázemím, s rodiči se zálibou v alkoholu, nebo s rodiči se zájmem v hudbě a stanu se někým jiným, než jsem se mohla stát v jiné rodině. Chytnu se ve škole party šprtů, nebo party flákačů, co od páté třídy kouří a chodí za školu, a jsem zase někdo jiný. Jsou to souhry náhod, maličností ale i rozsáhlejších věcí (roli hraje samozřejmě i geopolitika, ekonomická situace, vzdělání, orientace, gender) a správných či nesprávných lidí v daný čas na daném místě. Můžu být desetkrát někdo jiný, a právě ta tvárnost člověka v závislosti na okolí je tématem mé bakalářské práce. Bohužel smutně končící příběh mého kamaráda, který se stal již v průběhu tvorby mojí práce, kdy po souhře několika hloupých náhod dopadl nejhůř, jak jen to jde, mě utvrdil v tezi, že je to právě okolí a náhoda co z nás dělá to, kým jsme.

⁶ Čáp, Jan. Psychologie výchovy a vyučování. Praha: Karolinum, 1997, ISBN 80-7066-534-3, str. 272-273

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé bakalářské práce bylo v první řadě rozšíření si svých obzorů a vyzkoušení nových přístupů k práci. Chtěla jsem vytvořit sérii fotografií, která bude uvěřitelná. Soubor by měl poukazovat na sociální, třídní a genderové rozdíly, hledání vlastní identity a tvárnost člověka. Touto prací navazuji na autoportréty Dity Pepe či Cindy Sherman. Jejich vliv nelze popřít, zabývají se stejným tématem, tj. hledání sebe sama, vlastní identity a poznávání cizích rolí. Navazuji, nikoliv kopírují. Dita Pepe sice mění ve svých sériích „Autoportréty se ženami“, „Autoportréty s muži“ a „Autoportréty s rodinami“ identity a není na první pohled k poznání, je však znát, že jsou fotografie inscenované, především díky statickým pózám typických pro skupinové fotografie, kterým se vyvaruji. Já samozřejmě také pózuji, snažím se však o dojem autentické momentky.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Proces přípravy měl tradiční postup. Volba vhodného tématu byla v mém případě ovlivněna vlastní zkušeností a pozorováním svého okolí. Byl to delší proces, jak jsem již uvedla, původní myšlenkou byla matka a její vliv na dítě, nicméně jsem v průběhu pochopila, že vše nezáleží jen na matce.

Dalším bodem byl výběr vyhovujícího média. Prvotní plán byl vytvořit objekty komponované z figurín z obchodů s oblečením. Představou byla taková rodina v obýváku, figuríny dětí nemají hlavy, chtěla jsem jim nasadit monitory, kde by se prolínaly formou photomorphingu mé autoportréty. Jednou z variant bylo také focení klasických věcí, zasazených do nečekaných, až surrealistických kompozic. Jelikož jsem měla vždy blízko k autoportrétům (nezaměřovat se „selfie“) a inscenované fotografii, rozhodla jsem pro tuto zdánlivě nejjednodušší cestu. Varianta figurín se mi zdála příliš překombinovaná na to, aby fungovala a focení zátíší se mi nezdálo jako zásadní posun od mých předešlých dvou prací.

Příprava zahrnovala konzultace se studentkou oboru speciální pedagogika, zaměřené především na vývoj dítěte z hlediska mentálního a sociálního, konzultace s vedoucím atelieru Doc. Akad. Mal. Vladimírem Mertou a jeho asistentkou BcA. Evou Šindelářovou. Kromě odborných konzultací jsem se blíže seznamovala s prací Dity Pepe a Cindy Sherman. Podobně jako Dita Pepe řeším vztah s matkou. „Pořád o sobě pochybuji a necítím se být šťastná, nebo si ten pocit neumím uvědomit. Stále řeším sama sebe, lidi kolem, svoji mamku a můj vztah k ní. Ještě stále mám dojem, že musím fotit, že tím můžu něco změnit.“⁷

⁷ Dita Hornsteinerová: Fotografie –autoterapie, teoretická diplomová magisterská práce, Opava: Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské Univerzity, 2003, s. 29, citováno v knize PEPE, Dita. *Autoportréty: Self-portraits*. Praha: KANT, 2012. ISBN 978-80-7437-069-4.

5 PROCES TVORBY

Proces tvorby začal v Praze v dětském pokoji. Do svých na modro obarvených, krátce střižených vlasů, jsem si připevnila černé dlouhé prameny, které jsem si pořídila v prvním ročníku ve snaze začít v Plzni žít jinak, a to se přeci začíná změnou vizáže. Nasadila jsem si kšiltovku, namalovala si černé oční kouřové stíny, které nenosím ani při zvláštních příležitostech, naaranžovala si falešné piercingy a byla jsem najednou někým úplně jiným.⁸ Vznikl první portrét mě, jako někoho cizího, na bílém pozadí. Po vyfocení tohoto portrétu, se mi zdálo vhodné to otočit, a udělat z poměrně přitažlivé černovlásky nepřitažlivého muže⁹. Nagelovala jsem si tedy vlasy dozadu, řasenkou, tentokrát místo řas, zvýraznila jemné chloupky na obličejí pro vytvoření iluze vousů. Pánskou košili mého tatínka jsem vycpala podsedákem z kuchyně a byla jsem připravena na další snímek (v následujícím souboru jsem se rozhodla pohlaví neměnit, pouze zviklat stereotyp femininity). Ačkoliv úspěšně vznikly portréty naprosto odlišných osob, nebyla jsem spokojená, a to především kvůli neutrálnímu prostředí. Mým cílem bylo vyfotit fotografii, kde si budu podobná minimálně, a která bude působit autenticky.

Abych fotografii dodala na autentičnosti, začala jsem fotit v reálném prostředí. Přesněji řečeno, začali jsme fotit. Jelikož se nedá vždy fotit jen se stativem a dálkovou spouští, požádala jsem o spolupráci své přátele, kteří mi byli stativem, fotografem a poradcem v jednom. Spolupráce fungovala tak, že jsem těsně před vyfotografováním nastavila fotoaparát, informovala dotyčného o tom z jakého úhlu má fotku snímat a jak si výsledný snímek představuji, některým z nich jsem nechala volnější ruku, některým naopak vůbec a sloužili jako, s nadsázkou řečeno, spoušť.

Jako první fotografie v prostředí vznikl portrét uklízečky, který jsem fotila u nás v práci v úklidové komoře. S tímto snímkem jsem byla spokojená, a tak v podobném duchu vznikly i ostatní fotografie. Postavy jsem si vybírala na základě pozorování okolí a příležitostí,

⁸ Viz obrazová příloha č. 9

⁹ Viz obrazová příloha č. 10

kteřé se naskytly, snařila jsem se skořit po kařdřé přileřitosti, ne vřdřy vřak fotografie vyřly.

Myslím, ře lze řici, ře proces tvorby/focení nesl v nřkterřch přřpadech i prvky performance.

Na maturitnřm plese jsem se v dlouře zrzavř paruce, mřch starřch maturitnřch řatech a řerpou vkradla na focenř třřdnřho snřmku. O třto akci vřdřela pouze jedna z maturantek a vřtřina třřidy si ani nevřmila, ře je mezi nimi nřkdo, kdo tam břit nemř, s řerpou jsem zapadla.¹⁰

Podobnř tomu bylo i v přřpadeř focenř invalidy. V Jedliřkovř řstavu jsme si na odpoledne zapřjřili invalidnř vozřk, na kterřm jsem strřvila nřsledujřcř třř hodiny. Jeli jsme z Jedliřkova řstavu ař na Prařskřho povstřnř. Tedy kamarřdi řli pěřky, jř se vezla. Přesnřji řeřeno, oni mř vezli. Na Prařskřho povstřnř jsme na znamenř zastavili nřzkopodlařnř autobus, kde nřm pan řidiř sundal plořinu, abychom mohli bez problřmu najet, stejnř tak i u vřstupu. Přř čekřnř na spoj nazpřtek, si mř zkoumavř prohlřřela malř holřiřka. Zastavila a dřvala se, ař jejř doprovod krřřel dřl. „Panř sedř v kořřrku vidř?“, prohlřřila jejř maminka a mnř dořlo, jak obrovskř smysl pro humor musř vozřiřkřři mřt.¹¹ Na zpřteřnř cestř se přř vřstupu udřl menřř konflikt, kdy jeden z cestujřcřch nepořkal, ař vyjedeme s vozřkem a pan řidiř se na nřj utřnul „ty Prařřci nevychovanř“.

Přř focenř v prodejnř Lidl, kde nikdo ze zamřřtnancř nemřl tuřenř, ře je mezi nimi vetřelec, jsem dokonce odpovřdala na dotazy zřkaznřkř.¹² řtřřtř jsem mřla břhem focenř plavřřka, nikdo se dřky bohu netopil a jř zřstala suchř.

Svatebnř fotografie byla teřkou tohoto souboru. Fotku jsem plřnovala jřř od zařřtku a vyřkřvala nřkolik mřsřcř na sprřvnř pořasř. Třden přřed odeslřnřm do tisku nastal sprřvnř řas. Focenř se řřastnilo dalřřch deset lidř, a trvalo asi dvř hodiny na dvou mřstech po Praze.¹³ Prochřřeli jsme po Praze jako svatebřanř a

¹⁰ Viz obrazovř přřloha ř. 11

¹¹ Viz obrazovř přřloha ř. 12

¹² Viz obrazovř přřloha ř. 13

¹³ Viz obrazovř přřloha ř. 14

kolemjdoucí si nás se zájmem fotili, holčičky v tramvaji fascinovaně prohlížely svatební šaty a okolo projíždějící auta na nás troubila.

Proces tvorby tedy zahrnoval výběr vhodného prostředí, změnu vizáže pro jednotlivé snímky, snahu o splynutí s prostředím a rolí, nafocení a následně postprodukci tj. úprava světelnosti a barev v Adobe Photoshop.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Fotografie byly pořízeny digitální zrcadlovkou Sony Alpha A65 na objektivu 18-55mm, 50mm a na objektiv Sigma 70-300mm. Fotografie byly foceny ve formátu RAW a následně upraveny v programu Adobe Photoshop.

Kniha obsahuje 24 fotografií, je tištěná na matném fotopapíru o gramáži 250 g/m², její formát je 42x30cm.¹⁴

¹⁴ Viz obrazová příloha č. 15

7 POPIS DÍLA

Výstupem mé bakalářské práce je kniha obsahující 24 autoportrétů. Jelikož se zabývám tématem tvárnosti člověka, jeho identity a vlivy, jež ho formují, snažím se být i já na autoportrétech tvárná a být na chvíli někým jiným, kým jsem se mohla, nebo popřípadě mohu stát. Stačí drobnost a je vše jinak, jsem někdo jiný. Mohu být kdokoliv, studentkou ponořenou v knihách, uklízečkou, turistkou ve městě, které teď důvěrně znám, matkou dvou dětí v domácnosti, nebo prostitutkou, můžu vymyslet lék na rakovinu nebo jezdit s kamionem.

Na fotografiích střídám identity. Pomocí převleků měním role, „protože je to pravda odvěká, šaty dělají člověka.“¹⁵ Měním vlasy, postavení, zaměstnání, věk. Neměním pohlaví, jen lehce nařukávám otázku genderových stereotypů, kdy žena nosí dlouhé vlasy a hluboké výstřihy, nikoliv montérky. Měním se a s každým převlekiem pozoruji větší či menší změny v mém vystupování.

Mým původním plánem bylo zabývat se tématem vztahu matky a dítěte, zejména vlivem na dospělý život potomka. Přirozeně jsem dospěla k závěru, že to není jen matka, kdo formuje naši osobnost. Formuje nás vše, s čím přijdeme v životě do styku. Ač to na počátku nebylo v plánu, navazuji na soubory autoportrétů Dity Pepe či Cindy Sherman. Jejich fotografie jsem samozřejmě znala z výuky, nebylo však mým prvotním záměrem na ně navázat, médium jsem zvolila po dlouhém zvažování vhodných variant. Snažím se zjistit, kdo jsem a kdo bych mohla být, kdyby se v mém životě některé momenty neudály či se udály úplně jinak, kdybych potkala jiné lidi, žila jinde a tak dále.

Fotografie jsem koncipovala tak, abych poukázala na variabilitu a rozdílnost člověka. Snažila jsem se o vytvoření co nejrozmanitějšího fotografického souboru, prezentovaného v knize, který měl původně obsahovat 18 fotek jako symbol dospělosti. S každou přibývajícím fotografií se však rodily nápady na další a další fotografie. Tiskem a svázáním tohoto souboru má práce na autoportrétech tedy

¹⁵ Šaty dělají člověka, text: Jiří Voskovec a Jan Werich, hudba: Jaroslav Ježek,

rozhodně nekončí, mám v plánu v ní pokračovat a hledat nové výrazové prostředky a identity.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Přínosem pro obor multimediálního designu považuji překročení hranic klasické portrétní fotografie formou inscenování jedné osoby do mnoha postav a propojení performance, dokumentární a inscenované fotografie.

Přínosem pro mě bylo poznání odlišných fotografických postupů a překročení svých vlastních hranic a vystoupení z komfortní zóny.

Silnou stránkou mé bakalářské práce je dle mého názoru srozumitelnost pro diváka a zobrazení spousty podob jednoho člověka, což může být zajímavé. Dále jako silnou stránku vnímám nevyčerpatelnost motivů, a proto bych se této práci ráda věnovala i nadále.

9 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. Čáp, Jan. Psychologie výchovy a vyučování. Praha: Karolinum, 1997, ISBN 80-7066-534-3, str. 272-273.
2. PEPE, Dita. *Autopotrétý: Self-portraits*. Praha: KANT, 2012. ISBN 978-80-7437-069-4.
3. Goetz, Ingvild. Cindy Sherman. Hatje Cantz Verlag, 2015, ISBN 978-3775739603.

b) Internetové zdroje

10 RESUMÉ

The result of my bachelor thesis is a book containing 24 self-portraits. As I deal with the theme of human formability, identity and the influences that shape us, I try to be formable in my self-portraits and I attempt to be somebody I could have been or could yet become. Just a small change and everything is different, I am somebody else. I can be anybody, a student devouring books, a cleaner, a tourist in a city that I now know intimately, a mother of two taking care of the household or a prostitute, I can invent a cure for cancer or drive a truck. In the photos, I change my identity. I swap roles by altering clothes, redoing my hair, status, job or age. However, I do not change my sex, I just slightly poke at the question of gender stereotypes by pointing out women wearing long hair and deep cuts, not workwear. When adapting myself with disguise I observe major or minor changes in my behaviour. My original plan was to deal with the subject of mother and child relationship, more specifically with the influence of the relationship on the child's adult life. Naturally I have come to the conclusion that it is not just the mother who shapes our personality. We are affected by everything we meet in our life. Although it was not a plan from the beginning, I have found myself drawing inspiration from the self portraits of Dita Pepe and Cindy Sherman. I knew their photos from classes, but it was not my primary intention to follow them, I chose the medium after a long consideration of suitable variants. The concept of the photographs was designed to point out the variability and the differences among human beings. I have tried to create the most varied photographic set presented in a book form.

11 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 Ukázka z fotografického souboru vytvořeného na letní škole umění Artcamp

Příloha č. 2 Ukázka z fotografického souboru vytvořeného na letní škole umění Artcamp

Příloha č. 3 Fotografie klauzurní práce na téma „Periferní vidění“

Příloha č. 4 Fotografie z klauzurního souboru na téma „Něco nového“

Příloha č. 5 Fotografie z klauzurního souboru na téma „Něco nového“

Příloha č. 6 Fotografie z klauzurního souboru na téma „Lež“

Příloha č. 7 Fotografie z klauzurního souboru na téma „Lež“

Příloha č. 8 Fotografie z klauzurního souboru na téma „Lež“

Příloha č. 9 Přípravná fotografie k bakalářské práci

Příloha č. 10 Přípravná fotografie k bakalářské práci

Příloha č. 11 Fotografie průběhu bakalářské práce

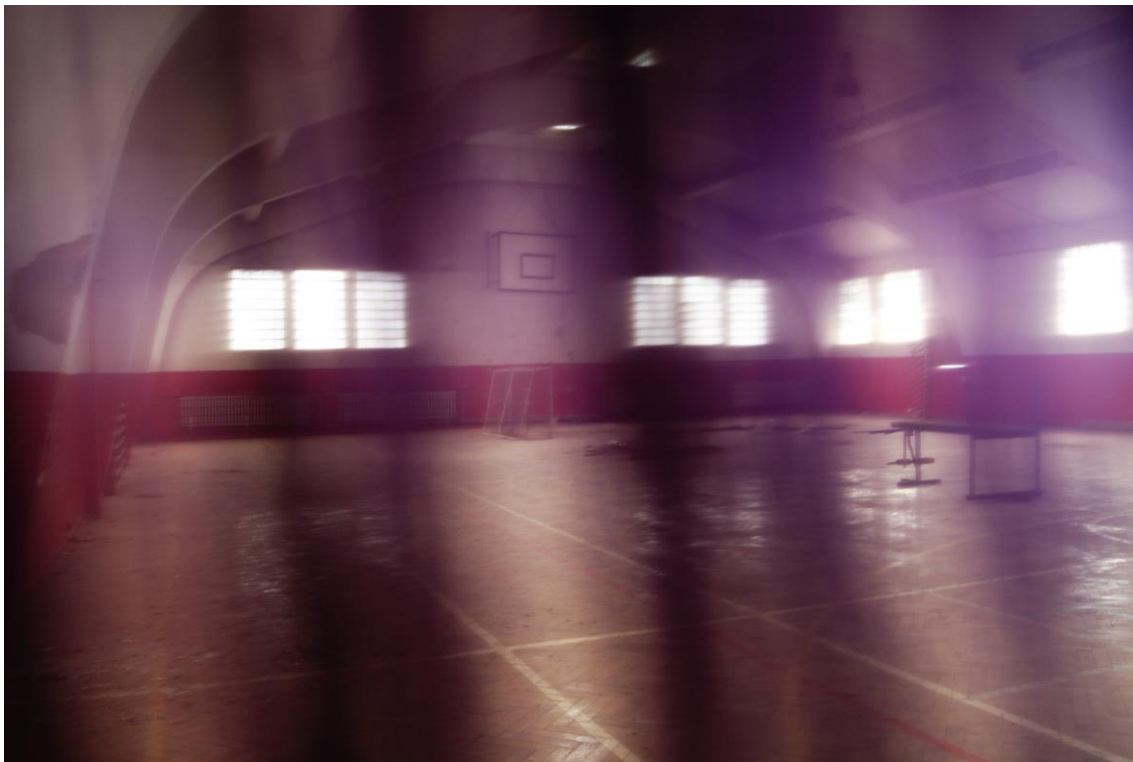
Příloha č. 12 Fotografie průběhu bakalářské práce

Příloha č. 13 Fotografie průběhu bakalářské práce

Příloha č. 14 Fotografie průběhu bakalářské práce

Příloha č. 15 Fotografie výsledné knihy

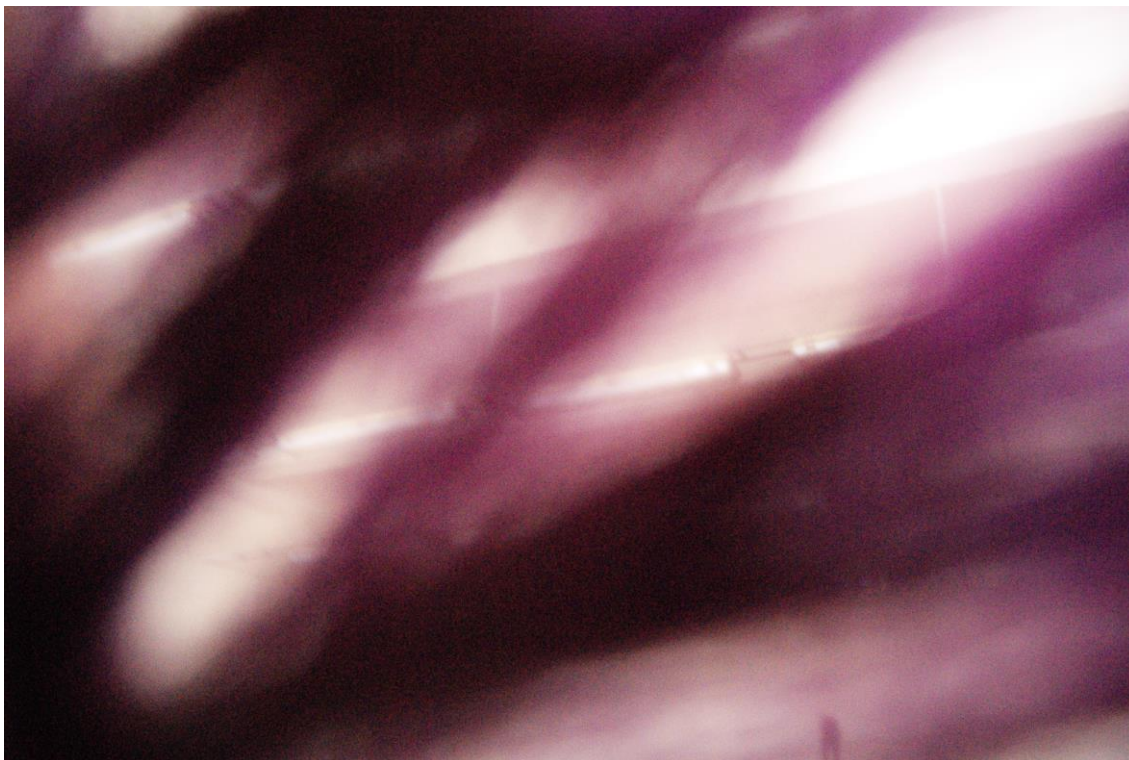
Příloha č.1

Ukázka z fotografického souboru vytvořeném na letním kurzu
Artcamp

Foto vlastní

Příloha č.2

Ukázka z fotografického souboru vytvořeném na letním kurzu
Artcamp

Foto vlastní

Příloha č.3

Fotografie mé první klauzurní práce

Sololitová deska 1x3m

Téma: Periferní vidění

Autor fotografie: Martin Brůha

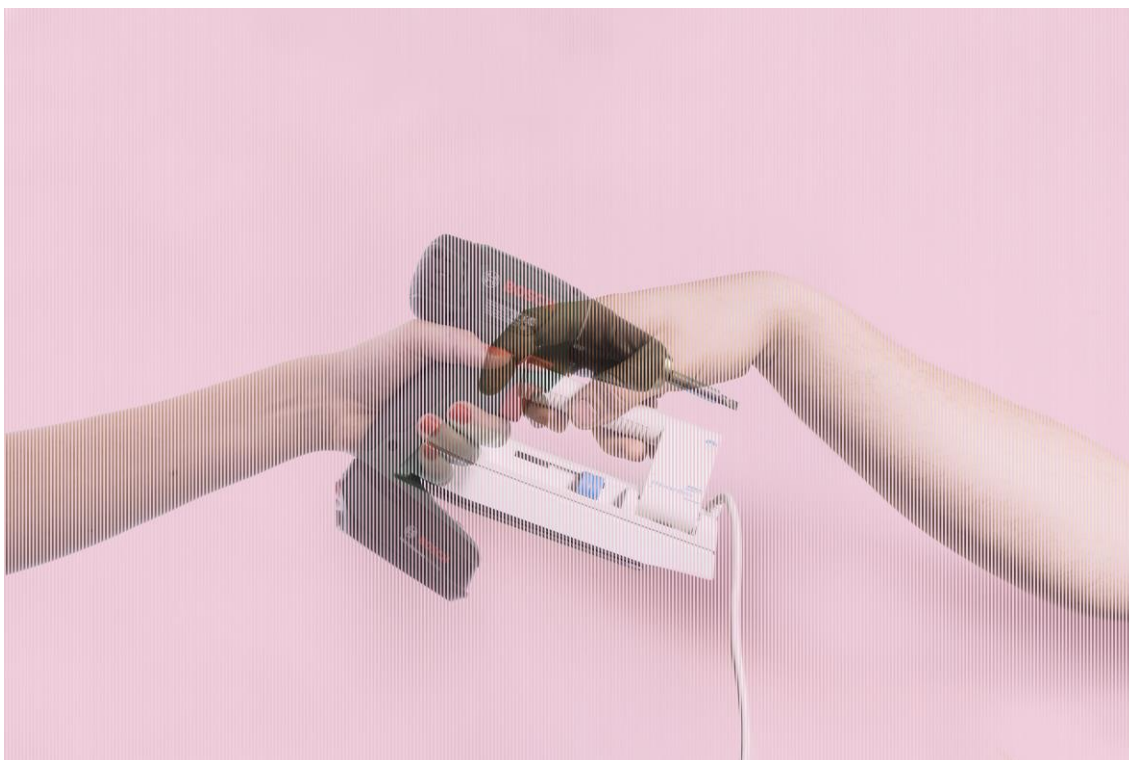
Příloha č.4

Fotografie ze souboru „Něco nového“ pro klauzurní práci ve třetím semestru.

Foto vlastní

Příloha č.5

Fotografie ze souboru „Něco nového“ pro klauzurní práci ve třetím semestru.

Foto vlastní

Příloha č.6

Fotografie z klauzurního souboru na téma „Lež“

Foto vlastní

Příloha č.7

Fotografie z klauzurního souboru na téma „Lež“

Foto vlastní

Příloha č.8

Fotografie z klauzurního souboru na téma „Lež“

Foto vlastní

Příloha č.9

Přípravná fotografie pro bakalářskou práci

Foto vlastní

Příloha č.10

Přípravná fotografie pro bakalářskou práci

Foto vlastní

Příloha č.11

Fotografie průběhu bakalářské práce

Foto: Alžběta Holubová

Příloha č.12

Fotografie průběhu bakalářské práce

Foto: Aneta Navrátilová

Příloha č.13

Fotografie průběhu bakalářské práce

Foto: Anna Karová

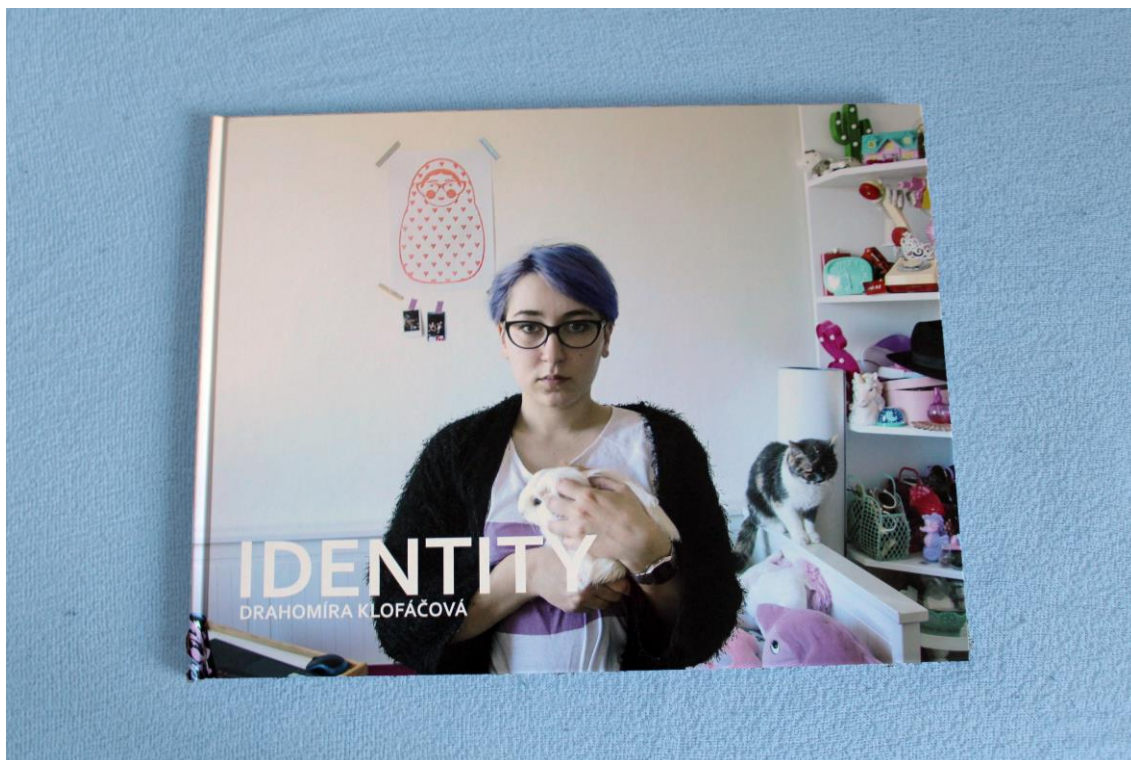
Příloha č.14

Fotografie průběhu bakalářské práce

Foto: Kateřina Kašparová

Příloha č.15

Fotografie výsledné knihy

Foto vlastní